

תסריטים

נסים אלונים: הגלולה

540—534. דירת עדינה—פנים—לילה
פיק במיטה—לצדה של עדינה. האלמנה
מושיטה אקדח לרקתו, ביד אמיצה. מעיניה
זולגות דמעות.

עדינה

כן או לא ?

פיק

לא מבין !

עדינה

אתה מתחתן אתי או לא ?

פיק

את מטורפת, גבירתי !

עדינה

כן, בגללך.

פיק

לא אדון בשום ענין תחת לחץ של—זה.

עדינה

זו הדרך האחרונה.

פיק

אה !! ואני ממחר. אני אביא את אחי.

הוא מתאים לך.

עדינה

אתה.

פיק

אבל את מאבדת לגמרי את הראש גברתי,
ועוד במיטה ! סליחה. יש לי ארוסה ! היא
לומדת רפואה !

עדינה

אדון פיק, אתה בן־אדם פאטאלי. אני ובתי
הושבות רק עליך. יום ולילה. אנחנו הול'
כות לישון בתורנות. אי־אפשר להיפטר
ממך. לכן אתה עיבר לגור אתנו.

פיק

לא בא בחשבון !

עדינה

אני מזהירה אותך. אני אירח. ואל תזון.
יש לי חגורה לבנה, קאראטה.

532. חדר המדרגות—פנים—לילה
פיק כיפה את האור, טרק את דלת ביתו.
הוא עומד בחדר המדרגות, מתכוון להימלט.
הוא שומע לפתע רחש חשוד מלמטה. הוא
מסתכל, ומיד נסוג לאחור. פיק מביט על
דלת דירתו. לא, הוא לא יכול למצוא שם
מחסה. הוא מביט על דלת דירתה של האל'
מנה, חרך־אור מאיר מתחת לדלת. הצעדים
מתקרבים. פיק אינו מהסס, פותח במהירות
את דלתה של האלמנה ומזנק פנימה. מגי'
עים ששון ושמחה באקדחים שלופים.

ששון

תפתח באש חיה עליי הנוראותי—
שמחה.

שמחה

באיזו מגמה—ששון ?

ששון

להרוג—שמחה.

שמחה

האש פתוחה לרווחה—ששון.

ששון בועט בדלת הדירה של פיק ומת'
גלגל עם הדלת הנפרצת פנימה.

533. חדר המדרגות—פנים—לילה
שמחה פונה לאויב מדומה בתנועה מהירה.

שמחה

לא לזוז !!!

ששון יוצא מן הדירה של פיק כשפובע'
המשטרה שלו הפוך.

ששון

נצור ניצרה, מועדים לשמחה.

שמחה נוצר נצרה ומישר את כובעו של
ששון.

שמחה

חגים וזמנים לששון.

הם יורדים במדרגות, קפואי־פנים, גיבורים.

543. כניסת מועדון הלילה "קוקלוש"—חויץ—
לילה

פיק לפני שוער גברתן.

פיק

"קוקלוש" ?

שוער

אז מה ?

פיק

אני מחפש—גץ...

שוער

אין גץ.

פיק

אין גץ ?

שוער

אין.

544. כניסת מועדון הלילה "קארבאמבולי"—
חויץ—לילה

פיק לפני שוער גברתן אחר.

פיק

"קארבאמבולי" ?

שוער

השם לא חשוב, העיקר הגובה. הבנת ?

פיק

גץ.

שוער

על העץ.

פיק

הגובה לא חשוב, העיקר הבריאות. הבנת?

545. הבאר של מועדון הלילה "הפוש אבל
שתוק"—פנים—לילה

חושך גמור. כשעולה איזה אור נראה פיק
מחזיק בשני שדיים מעליו ואינו תופש כלל
לאן הגיע.

פיק

גץ ? ..

קול של אשה

אם אתה לא אילם, דוד, חבל על הידיים.
פיק רואה את שני השדיים.

פיק

אני לא אילם, אני חבר של גץ...

קול אשה

אני לא...

פיק

שלא העיני !

עדינה (מורה על התמונה)

בעלי המנוח נתן לי קורס.

טופי

תחשוב טוב, אדון פלטיאל.

פיק

נישואים זה לא רציני !

עדינה

בסדר. אבל אני עכשיו היסטרי. (צוחקת)

פחאום) הולכים לזרוק אותי מן העבודה.

ואני סתם אשה, עם ילדה, ולא כל יום יש

משרות בממשלה, ועוד במשרד־הדואר—

פיק

סליחה ?

עדינה (צוחקת)

הממשלה הזהירה אותי...

פיק

אמרת משרד הדואר ?

עדינה (יבבה ארוכה)

כן...

פיק

נא להוריד את האקדח בבקשה...

הוא מוחה דמעה מעיניה של האלמנה במט'

פחת.

פיק

אלמנה...

טופי מכבה את האור.

541. חרר המדרגות—פנים—לילה

הדלת של דירת עדינה נפתחת חרש. פיק

נראה חדש. הוא אפילו קורץ לעצמו. הוא

יורד במדרגות על קצות האצבעות.

542. ליד הכית—חויץ—לילה

ברחוב, פיק עושה תנועה של נערה הקופ'

צת בקלאס. הוא מוציא מכיסו גלולה, עומד

לבלוע אותה, אך ברגע האחרון מתחרט,

מחליט כמעט להשליך אותה, אך בכל־זאת

מכניס אותה לתוך נרתיק הגלולית שלו.

הוא זורק מבט של כובש לעבר חלון האל'

מנה החשון. פיק שר.

פיק (שר)

שורה אחת מתוך דון ג'ובאני.

פיק	פיק
קוקו... קיקי... על העץ...	חשבתי שיש לו כאן חברים...
פיק יוצא.	קול אשה
547. מועדון הלילה "אל תשאל"—חדרה של	תשאל את מימי... ב"קאזה"... היא נתנה
קיקי—פנים—לילה	לו קרדיט...
פיק, בפעם הראשונה בחייו, מול טבור	פיק
ענקי.	קרדיט... בנדיט!
פיק (לטבור)	הוא הולך וזוג שדיים בידי.
איפה גץ?	546. ה"קאזה"—חדר הלכשה של חשכנית—
קיקי	פנים—לילה
אל תשאל.	פיק ומימי, החשפנית הערומה. שניהם פנים
מרים את ראשו לאט כאילו טייל במבטו	אל פנים.
על־פני הר.	מימי
פיק	פיק
גץ?	פיק. בוליס.
קיקי	מימי
לך לעזאזל.	זה חוקי?
פיק	פיק
את גבוזה.	זה תלוי.
ברגע זה מתמוטטת קיקי על פיק, שנמנע	מימי
תחמיה.	לך לקיקי.
קיקי	פיק
מאדאם סטלה אמרה לי שאני אפגוש	איפה גץ?
השבוע בן־אדם שמדבר אמת...	מימי
פיק מנסה למצוא את היציאה, בין בשריה	לך לקיקי.
של קיקי.	פיק
פיק	איפה קיקי?
לא מדובר בי... מדובר בגץ... אני לא...	מימי
יש לי ארוסה... רופאה... וארוסה שעובדת	אתה קצת קוקו, לא?..
בדואר... עם בת קטנה... אני בן־אדם	
פאטאלי...	

הארולד פינטר: המרתף

המרתף הוצג בפעם הראשונה בטלביזיה של הניו-יורק סיטי.

גבו של איש, סטוט. הוא עומד במרכז	חוף. שטח קדמי של דירת־מרתף.
השטח, מביט אל הדלת.	חורף. לילה.
הוא לבוש מעיל־גשם, ראשו מגולה.	גשם יורד.
חוף. שטח קדמי.	גם קצר של מדרגות־אבן מן הרחוב.
פניו של סטוט. מאחוריו, ליד הקיר, נערה.	אור מבצבץ מבעד לדלת המרתף.
	חלקו העליון של הבית שרוי באפלה.